

Secțiunea POEZIE

O evoluție ...răspândită

Nimic nu este mai tulburător,
Mai persistent în inimă și-n minte,
Ca farmecul întâielor cuvinte
Rostite-n zorii unui nou amor!

Atingerea pe mână-i semn fierbinte,
Surâsul - blând acord prevenitor,
Privirea – roi de stele sclipitor,
Iar șoaptele sunt sfinte legăminte!

E basmul vechi ce pururi se-nnoiește,
Evoluând treptat în căsnicie
Și cu detalii noi se-mbogățește ...

Târziu, la senectute, cu mânie,
Înfometat - bărbatul se răstește:
-Iar dormi , babeto, la bucătărie?!

MOTTO: „Nimic nu e ce pare-a fi”

Evoluția ...revoluției

Experți năimiți nu conțin să spună
Că n-a fost revoluție prin țară,
Ci doar o farsă cu figuri de ceară,

Ce-și tot împart puterea dimpreună!
Prin vreme, vor pricepe și-o să-i doară:
O revoluție - de-i rea sau bună -
Se-aseamăna leit cu o furtună,
Vântoasă din senin, în plină vară ...

Privind „aleșii”, mărunței pleșcari
Sau flecușeții ...vajnici demnitari,
Miniștri șterși, chitici conducători -

Evoci o trombă care-a strâns grămadă
Hârtii, chiștoace, resturi de pe stradă
Și brusc, le-nalță-n slavă, pân-la nori!

MOTTO: „Nimic nu e ce pare-a fi”

O evoluție ipotetică

Noi nu vom părăsi nicicum Pământul,
Sunt șanse mici de chiul, de evadare,
Fatal, ne prăvălim cândva în soare
Și-acolo, gratis, vom avea mormântul ...

Curând, vor fi doar gâze ca mâncare,
Iar gazul – basta! Soarele și vântul,
Flancând atomul, vor spori avântul
Întregii omeniri spre bunăstare!

Scăpăm de-alcool, droguri sau războaie,
Din pandemii și alte multe fleacuri -
Ca pildă, vrun potop pe post de ploaie!

Iar astfel, dând dovezi de anduranță,
Va dăinui Pământul peste veacuri,
Slăvind **umorul** ...ultima speranță!

Motto: „Nimic nu e ce pare-a fi”